

tagne Lovforslag om Forandring af Grundlovens § 32 maa blive gennemført i indeværende Rigsdagssamling.“ Herom var Kommunalbestyrelsen enig, idet det dog bemærkes, at Beslutningen ikke er tiltraadt af Overpræsidenten, men altsaa, de repræsentative Medlemmer af Kommunalbestyrelsen var enige herom. Jeg tror, at det netop er den Betragtning, som her er udtalt, der vil blive den afgørende til syvende og sidst, naar vi staa overfor Spørgsmaalet, om denne Sag skal fremmes eller skal blive liggende. Det vilde være den Betragtning, at hvor meget man end maaske fra Københavns og Byernes Side kunde ønske noget andet og noget mere, saa ligger der i dette Forslag et saa uhyre Fremskridt for dem med Hensyn til retfærdig og ligelig Repræsentation, at det vil være vanskeligt at tage Ansvar et sidste Instans for at tilbagevise dette Forslag. Det vil jeg ogsaa gerne fremføre overfor det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen), som saa stærkt fremhævede, at han og hans Partifæller var løste fra deres Løfte. Ja, det indrømmer jeg, det ere de. Den Situation, under hvilket det Løfte blev afgivet, findes ikke mere, og alle ere for saa vidt løste fra Løftet, men hinsides Løftet ligger et fornuftigt Hensyn til Forholdene, som de ere. Dette Hensyn ere de Herrer ikke løste fra og kunne ikke blive løste fra. Der vil hvile over dem, tror jeg, ved denne Sags endelige Afgørelse et Tryk fra de mange Vælgere, særlig Byvælgere, som de repræsenterer, og som nu, hvad jeg indrømmer, have en alt for ringe Repræsentation. Disse Vælgere kunne blive repræsenterede tilnærmelsesvis i Forhold til deres Folketal, hvis man gaar ind paa dette Forslag. Jeg vil se det, før jeg tror det, at de Herrer, der særlig staa som Repræsentanter for de folkerige Valgkredse, hvis Indbyggerantal flere Gange har overskredet det, det normalt skulde, naar det kommer til Stykket ville tage Ansvar et for at afvise dette Forslag. Derpaa bygger jeg mit Haab om, at Forslaget til syvende og sidst kan gennemføres. Om det bliver i denne eller den følgende Samling, ved jeg ikke, men derpaa bygger jeg bestemt Haabet om, at man ikke vil afvise det, naar det kommer til at staa klart, at andre Veje ere og blive ufारbare.

Matzen: Jeg kan ikke andet end paa-skønne, at det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) nu synes at være

kommen til en bedre Erkendelse af min Grundlovstroskab, end han tidligere synes at have haft, men det skal jeg ikke indlade mig nærmere paa i Betragtning af, at jeg ikke kan betragte det ærede Medlems Dom som afgørende med Hensyn til Spørgsmaalet om Grundlovstroskab. — Naar han særlig fremhævede en saadan Grundlovstroskab som et Princip, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at det var ikke saadan ganske klart udtrykt. Vi hørte forleden den højtærede Justitsminister fremhæve, at han lagde Vægt paa Grundlovens Aand fremfor dens Ord. Det havde nu det ærede Medlem ogsaa optaget, og saa havde han endnu faaet et andet Udtryk til, som han paaberaabte sig, det var „Grundlovens Fædre“. Altsaa Grundlovens Fædre og Grundlovens Aand, men Grundlovens Ord faa vi ikke med, og det er netop Grundlovens Ord, som ikke stemme med det ærede Medlems Opfattelse. Hvis nu Grundlovens Fædre var saaledes paa det rene med, at det netop var den rette Tanke, at der skulde tages Hensyn baade til Befolkningens Tæthed og Vælgertal, hvorfor i al Verden have de saa ikke sagt det? Hvorfor have de ikke slaaet det fast i selve Loven? Skulde det staa som en urokelig Grundsætning, der skulde være vejledende for det hele, maatte de dog have udtalt det. Men det have Grundlovens Fædre nu ikke gjort. — Og naar man saa henviser til, at Kredene bør være ulige store af Hensyn til de mindre befolkede Egne, maa jeg sige, at det kan, som jeg fremhævede, have haft Betydning i de tidligere Tider, hvor Kommunikationsmidlerne var slette, hvor det var besværligt at komme frem. Men naar nu Forholdet er saa forandret, at det ikke kan siges at være uoverkommeligt Besvær at komme en Gang hvert tredje Aar til et Valgsted, saa synes jeg netop, at Grundlovens Fædre have handlet viseligt ved ikke at tale om dette Hensyn. De have naturligvis tænkt som saa: Ja, nu kan det maaske være vanskeligt, men vi ville ikke slaa noget fast her, for der kan komme Tider, hvor dette Hensyn ikke kan gøres gældende. Dette Hensyn til Befolkningens Tæthed have Grundlovens Fædre viselig undladt at fremhæve, og saa skal man ikke komme og fortælle os, at det kun er Grundlovens Aand og Grundlovens Fædres Villie, vi slaa fast ved at optage dette deri. Nej, det er en Grundlovsændring, vi her indføre, og det er den, jeg ikke vil være med til.

Saa kommer man endvidere med, at